

חתולים לא נובחים

מאת עדי מאי, בת 10, מארה"ב

חוקרים לא מאמינים שיש להם רגליים.

לא כל אימא חתולה עוברת בעיות
כמוני. רוצים לשמוע? הנה!
הכל התחיל באמרילו במדינה טקסס
באמצע חורף, כשגרתי עם
החתלתולים שלי בבקתה עזובה
סמוך לסמטת ציפורני חתול.
הבעיה הופיעה כשהבת הקטנה שלי,
סמנתה, התחילה ללמוד את שמה.
שמה מורכב משלוש הברות או יללות
קצרות. בפעם הראשונה היא אמרה
זאת כמו שצריך, אלא שאחר כך קרה
דבר מוזר. זה נשמה כך
"מיאו-מיאו-האו!".
לבי דפק חזק כשהדבר נעשה גרוע
יותר וכל פעם נשמע כמו "האו,
האו, האו!" חשבתי שאני חולמת
ואז החלטתי להוציא את כל
משפחתי לטיול בסמטה.

חשבתי שקצת אוויר צח יאושש אותי.
יצאנו לסמטה לחה, מושלגת. וכשכך
טיילנו באה מולנו קבוצה של
חתולים, חתולי רחוב, אתם יודעים,
מכל צורה, גזע, צבע וגודל. ולפני
שיכולתי לומר דבר סמנתה שלי
נבחה. החתולים נבהלו וברחו.
על הבעיה של סמנתה החלטתי
להתייעץ בד"ר וואן גרוט, רופא
חתולים. קראתי "בואו ילדים, משרד
הדוקטור הוא כאן קרוב."
בדרך הקטנים התחילו להתלונן על
הקור והלחות.
"רגליי כמעט קפאו!" קרא אחד.
"גם שלי" קרא השני.
"אני עייפה!" התלוננה השלישית.

סמנתה רק נבחה. הנביחה שלה
נשמעה כמו בכי של רוח. התחלתי
לדאוג מאוד. כשהגענו לקרבת
משרד הרופא הפרוות שלנו היו
רטובות ומושלגות. אך כשנכנסנו
לחדר אוויר חמים סבב אותנו
והרגשנו יותר נוח.
אתם יודעים, תמיד היה נעים לגשת
לד"ר וואן גרוט והוא עזר לי כבר
פעמים אחדות. הוא התכופף וליטף
את חתלתולים שלי. כל אחד גרגר
רכות בתגובה, אך כשהגיע לסמנתה
היא הוציאה "וואווף!" רק.
הדוקטור קפץ אחורה מופתע. "אז זו
הבעיה שלך!" קרא. את מלותיו
הבאות אזכור עוד היום. הוא הסביר
"אימא חתולה, אין כל תרופה
לחתלתולים נובחים."

חזרנו הביתה ושם בכיתי. סמנתה
לא הוציאה הגה במשך כל היום ולא
נבחה אפילו פעם. היא לא רצתה
להדאיג אותי עוד יותר.
אבל למחרת אמרתי לה "תדעי שאני
אוהבת אותך, ויהי מה!"
היא הניעה את ראשה ודמעות נפלו
מעיניה, אבל אז, מי אתם חושבים
בא מעבר לפינה? אחים ואחיות של
סמנתה. סמנתה הוציאה אז
"וואווף!" חזק והם כולם התחילו
לצחוק, לשחק ולהתרוצץ כמו שרק
חתלתולים יודעים.
ואז אמרנו כולנו "אנו אוהבים אותך
סמנתה, אפילו אם את נובחת."

